

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 381/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. augusta 2012 predbežne prerokoval sťažnosť P. M., K., zastúpeného advokátskou kanceláriou A., s. r. o., P., v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. J. T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 160/2010 a postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 43/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. M. o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júla 2012 doručená sťažnosť P. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 160/2010 a postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 43/2012.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa návrhom podaným v auguste 2010 na okresnom súde domáhal *„zaplatenia sumy 28.873,65 € s prísl. z titulu vypořádania podielového spoluvlastníctva po zániku združenia Š., v ktorom vykonávali spoločne podnikateľskú činnosť“*.

Sťažovateľ opisujúc podstatné skutočnosti o priebehu konania pred okresným súdom v sťažnosti tiež uviedol, že *„Obsahom práva na spravodlivý proces a konanie bez prietáhov je nepochybne aj právo na kvalitnú prípravu súdu na pojednávanie, čo predpokladá aj ust. § 114 ods. 1, 2 O. s. p. a § 100 ods. 1 O. s. p. V predmetnom konaní sa však súd cit. ust. neriadil, pretože by sa nemohlo stať, že po skoro dvoch rokoch od začatia konania sa vo veci nevykonalo žiadne dokazovanie, žalobca je bez majetku a bez finančnej náhrady za majetok, o ktorom mal súd rozhodnúť v primeranej dobe.*

... prietahy v konaní nastali hlavne

- v čase od podania námietky zaujatosti 7.12.2010 (č. 1. 123) do 10.3.2011 (č. 1. 136), kedy bol vypracovaný predkladací list spisu na odvolací súd, t. j. tri mesiace, čo je doba neprimeraná na vybavenie námietky zaujatosti a zaslanie spisu odvolaciemu súdu

- v čase od vrátenia spisu na OS Kežmarok 7.4.2011 po rozhodnutí KS Prešov z 29.3.2011 o námietkach zaujatosti (č. l. 154-155) do 2.5.2011, kedy bol spis pridelený sudcovi..., t. j. skoro jeden mesiac trvalo pridelenie spisu

- v čase od 2.5.2011 do 8.7.2011, kedy po dvoch mesiacoch bol urobený prvý úkon (č. l. 158) a do 25.7.2011 (č. l. 159), kedy bolo vydané uznesenie o zastavení konania v časti o 3.620,69 €, pričom žaloba o 3.620,69 € bola vzatá späť ešte podaním zo 16.9.2010

- na č. l. 180 je referát sudcu z 13.10.2011 na vyhotovenie uznesenia o nepriznaní oslobodenia od poplatkov, hoci už na pojednávaní 28.10.2010 bolo oslobodenie priznané, pričom až 9.1.2012 na č. l. 183 je referát VSÚ o tom, že o priznaní bolo rozhodnuté, teda od 13.10.2011 do 9.1.2012, t. j. skoro tri mesiace je doba neprimeraná na zistenie, že nemožno rozhodnúť o nepriznaní oslobodenia, pretože toto už priznané bolo

- následne 10.1.2012 na č. l. 184 je referát s usmernením na vyhotovenie uznesenia o oslobodení od poplatkov, pričom na č. l. 185 je takto vyhotovené uznesenie, ktoré bol doručené právnenému zástupcovi žalovaného 5.3.2012 a právnenému zástupcovi žalobcu 2.3.2012. Zjavne je teda neprimeraná doba cca 1,5 roka, ktorá uplynula od vyhlásenia uznesenia o oslobodení od poplatkov na pojednávaní 28.10.2010 do jeho písomného vyhotovenia na č. l. 185, ktoré bolo doručované v marci 2012, hoci minimálne žalovanému ani doručované nemalo byť.

Obdobie od 7.12.2010 do 5.3.2012 je obdobím prietáhov v konaní. Ďalšie prietahy boli spôsobené tým, že uznesenie z č. l. 185 bolo doručované aj právnenému zástupcovi žalovaného, ktorý ale voči uzneseniu nemá právo podať odvolanie, pretože je neprípustné v zmysle § 202 ods. 3 písm. d) O. s. p. Odvolanie však právna zástupkyňa žalovaného podala (č. l. 187), toto bolo predložené na odvolací súd podľa predkladacej správy z 11.5.2012 (č. l. 190) a expedované na KS Prešov 17.5.2012. V súčasnosti je spis na odvolacom súde, kde je vec vedená pod č. k. 12 Co 43/2012. Pri preštudovaní spisu 20.6.2012 v spise nebola žiadna poznámka, že by o odvolaní bolo rozhodnuté, avšak podľa telefonickej informácie na KS v Prešove dňa 12.7.2012 bolo o odvolaní rozhodnuté už 29.5.2012 tak, že odvolanie bolo odmietnuté. Do dnešného dňa, t. j. po cca 6 týždňoch však rozhodnutie nebolo vyhotovené a expedované účastníkom. Počas celého tohto obdobia sa konalo o odvolaní, ktoré nemal právo účastník podať a stalo sa tak iba v dôsledku nesprávneho postupu súdu v rozpore so zákonom.

Žalovaný v prvom rade teda spôsobil priedahy v konaní aj tým, že nesprávne v uznesení uviedol poučenie o opravnom prostriedku a po jeho podaní predložil vec odvolaciemu súdu, hoci odvolanie nebolo prípustné, a to až po dvoch mesiacoch. Obdobie od 5.3.2012 do 17.5.2012 je ďalším obdobím priedahov v konaní zo strany odporcu v 1. rade. Obdobie od 29.6.2012 doteraz je obdobím priedahov v konaní na strane odporcu v 2. rade, pretože 29.6.2012 uplynula zákonná lehota 30 dní, v ktorej mal vyhotoviť a odoslať rozhodnutie v zmysle § 158 ods. 5 v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. Vzhľadom na povahu rozhodnutia napadnutého odvolaním a na to, že odvolanie bolo odmietnuté (zrejme pre neprípustnosť) máme za to, že neexistovali závažné dôvody pre predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia odvolacieho súdu...

V predmetnom konaní však odporca v 1. rade svojimi zbytočnými priedahmi a neefektívnym vedením konania a odporca v 2. rade nevyhotovením rozhodnutia v zákonnej lehote porušujú tieto práva sťažovateľa. Tým, že v dôsledku neúmerne dlhého konania nemôže sťažovateľ disponovať majetkom, ktorý mu patrí, ani v tomto rozsahu realizovať svoje podnikateľské aktivity, bola mu bezdôvodnými priedahmi v konaní zo strany súdu spôsobená ujma, ktorá sa prejavuje aj neistotou a predlžovaním napätia v rodine, nakoľko žalovaný je bratom žalobcu.

Dňa 8.1.2012 podal sťažovateľ cestou právneho zástupcu sťažnosť na priedahy v konaní. Podľa odpovede predsedu súdu prvého stupňa (odporcu v 1. rade) z 20.2.2012 je konanie súdu v poriadku a neodôvodňuje prijať záver, že dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov. S takýmto záverom predsedu súdu nemožno súhlasiť a navyše, ani po tejto sťažnosti súd nepostupoval tak, aby k priedahom nedochádzalo. K týmto priedahom nijako neprispel žalobca, ktorý na výzvu súdu reagoval v primeranej lehote. Prejednávaná vec pritom nie je skutkovo ani právne zložitá, aby to ospravedlňovalo takýto postup súdu. Skutková a právna zložitost' však v doterajšom konaní nie je relevantná, pretože súd svojimi úkonmi neriešil vecné problémy, ale iba otázky procesné.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vydal takéto rozhodnutie:

„1. Právo sťažovateľa na spravodlivý proces a konanie bez prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé, verejné prejednanie vecí v primeranej dobe podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a právo vlastníť majetok podľa čl.20 ods.1, 4 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní pred Okresným súdom Kežmarok, č. k. 3C 160/2010 a Krajským súdom v Prešove, č. k. 12 Co 43/2012, porušené boli.

Prikazuje sa odporcom konať bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadost'účinenie v sume 2.000,- €, ktoré je odporca v 1. rade povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

Odporcovia sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť sťažovateľovi na účet právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 269,60 €... do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd na základe svojej konštantnej judikatúry (I. ÚS 120/03, I. ÚS 66/04, II. ÚS 57/01) berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým ani porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietahoch (II. ÚS 92/05, I. ÚS 335/2010).

Ústavný súd po podrobnom oboznámení sa s priebehom namietaného konania a postupom okresného súdu konštatuje, že v označenom konaní vedenom okresným súdom v čase pred predložením spisu krajskému súdu (17. máj 2012) možno ustáliť ojedinelé prietahy, ktoré však samej osobe ešte nesignalizujú porušenie namietaného porušenia jeho základného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Okresný súd od podania návrhu (12. augusta 2010) v roku 2010 nariadil dve pojednávania (na október a december 2010) a hoci v jeho postupe sa vyskytli v roku 2011 malé obdobia nečinnosti, ako to uvádza sťažovateľ (1 až 3 mesiace), ako aj procesné nedostatky, na druhej strane námietky sťažovateľa ústavný súd hodnotí v súčasnosti ako nedôvodné, pretože ide iba o ojedinelé prietahy, ktoré svojou intenzitou relevantne

nezasiahli do označených základných práv sťažovateľa. Ústavný súd pritom poukazuje na to, že aj keď procesná aktivita okresného súdu spočívala len v jednoduchých procesných úkonoch, ktoré sťažovateľ aj špecifikuje v sťažnosti, a okresný súd oneskorene predložil spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o návrhu na vylúčenie zákonnej sudkyne, resp. nenariadil ďalšie pojednávanie, ako to požadoval sťažovateľ, tieto skutočnosti v okolnostiach danej veci najmä s ohľadom na dobu doterajšieho konania (necelých 21 mesiacov do predloženia spisu krajskému súdu) považoval za nedostatočné na to, aby ústavný súd jeho argumenty vyhodnotil ako dôvodné.

K tomu ústavný súd v zhode so svojou doterajšou judikatúrou poznamenáva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04)]. Ak ústavný súd dospeje k záveru, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné posúdiť ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03, III. ÚS 52/05) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04, III. ÚS 252/05).

Navyše, predseda okresného súdu na základe sťažnosti sťažovateľa podaním z 20. februára 2012, teda iba päť mesiacov pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, okrem uvedenia procesných úkonov účastníkov konania a okresného súdu tiež uviedol, že *„doterajší postup súdu... ma nateraz neodôvodňuje prijať záver, že v predmetnom konaní dochádza k porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov...“*, a v závere vyjadrenia ubezpečil sťažovateľa, že *„súd bude v konaní aj naďalej plynule pokračovať“*.

Na základe uvedených dôvodov ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Toto rozhodnutie však nebráni sťažovateľovi opätovne sa obrátiť so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní na okresnom súde dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

2. Tú časť sťažnosti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn 12 Co 43/2012, ústavný súd odmietol pre neprípustnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní pred všeobecným súdom, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou vyžaduje, aby preukázali využitie právneho prostriedku ochrany, na uplatnenie ktorého majú právo podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), t. j. podanie sťažnosti predsedovi príslušného všeobecného súdu.

Ústavný súd v rámci svojej ustálenej judikatúry (I. ÚS 21/99, I. ÚS 20/05, IV. ÚS 74/05) zdôrazňuje, že účelom práva účastníka konania pred všeobecným súdom podať sťažnosť na priet'ahy v konaní predsedovi dotknutého všeobecného súdu podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch je poskytnutie príležitosti tomuto súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou. Ústavný súd preto o sťažnosti, ktorej predmetom je namietanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, koná v zásade iba za predpokladu, ak

sťažovateľ preukáže, že účinne využil označený právny prostriedok ochrany svojich základných práv podľa zákona o súdoch, alebo ak sa preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených listín však nevyplýva, že by sťažovateľ podal osobne alebo prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súvislosti s namietanými zbytočnými priet'ahmi v predmetnom konaní sťažnosť podľa § 3 ods. 7 a § 62 ods. 1 a nasl. ustanovení zákona o súdoch predsedovi krajského súdu. Sťažovateľ sa o tom v sťažnosti ani nezmieňuje a ku svojmu podaniu nepripojili kópiu sťažnosti adresovanej predsedovi krajského súdu.

Nepreukázanie podania sťažnosti predsedovi krajského súdu potom viedlo ústavný súd k záveru, že v danej veci neboli sťažovateľom využité všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je oprávnený podľa osobitných predpisov, čo v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde odôvodňuje odmietnutie sťažnosti v tejto časti z dôvodu jej neprípustnosti.

Na základe uvedených dôvodov bola sťažnosť ústavným súdom odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

3. Predmetom sťažnosti sťažovateľa bolo aj jeho tvrdenie, že okresný súd v jeho veci nekonal bez zbytočných priet'ahov a neriadil sa dôsledne ustanoveniami § 114 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku a § 100 Občianskeho súdneho poriadku, keď vôbec nevykonal žiadne dokazovanie a sťažovateľ je stále bez majetku a bez finančnej náhrady, čím malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 20 ods. 1 druhej vety ústavy vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 20 ods. 4 ústavy vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch...

Keďže v danom prípade nebolo konštatované porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v okolnostiach danej veci žiadne tvrdenia a dôkazy produkované v sťažnosti nesignalizujú možnosť porušenia ani základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Sťažnosť je svojím obsahom totiž výlučne zameraná na preukázanie existencie zbytočných prietáhov. S prihliadnutím na to, že o potenciálnom vlastníctve sporného majetku sťažovateľa nebolo ešte právoplatne rozhodnuté, ako aj na druh súdneho konania vedeného všeobecnými súdmi v jeho právnej veci, ústavný súd konštatuje, že nenachádza priamu príčinnú súvislosť medzi sťažovateľom označenými právami a postupom všeobecných súdov (*mutatis mutandis* II. ÚS 474/2011, I. ÚS 127/09).

Preto aj v tejto časti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd k tomu navyše poznamenáva, že o návrhu na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva (medzi sťažovateľom a jeho bratom) rozhoduje okresný súd, a keďže túto ochranu považuje ústavný súd za účinnú a dostupnú, účastník súdneho konania sa jej preto nemôže súčasne dovolávať aj prostredníctvom sťažnosti pred ústavným súdom (m. m. I. ÚS 148/03, I. ÚS 167/03).

Ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou (m. m. IV. ÚS 233/04) tiež poznamenáva, že ak by sa zaoberal tvrdeným porušením označených práv sťažovateľa

pred konečným rozhodnutím všeobecného súdu, musel by predvídať výsledok sporu. Takéto prejedikovanie výsledku konania pred okresným súdom zo strany ústavného súdu však nemožno pripustiť. Ústavný súd pripomína, že jeho úlohou nie je nahrádzať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa zásadne obmedzuje iba na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy (m. m. I. ÚS 114/03, IV. ÚS 233/04). V posudzovanom prípade je na okresnom súde, aby rozhodol, či sú splnené všetky zákonné podmienky pre vyhovie alebo nevyhovenie žalobe vo veci samej.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23 . augusta 2012